

vej til at gøre i Sverige og i England og i Holland, og få noget erfaring derfra. Det er ikke, fordi det skal være en skatteskrue, det er bare en mere intelligent måde at regulere biltrafikken på, eller er det mig, der tager helt fejl, må jeg spørge ministeren.

(Kort bemærkning).

Trafikministeren (Flemming Hansen):

De erfaringer, jeg har gjort med Det Radikale Venstre i den sidste tid, har jo været meget positive, og vi har jo indgået store, altafgørende forlig for det danske samfund, men her er altså et eksempel, hvor vores holdninger er fuldstændig forskellige.

Så må jeg endelig sige, at det jo ikke er staten, der skulle opkræve det. Jeg har forstået, at det var kommunerne, og dermed kan kommunerne jo altså jonglere med pengene, som de vil, og det er ikke regeringens politik.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg kunne forstå på ministeren, at det jo i virkeligheden var frygten for vælgerne. Der skal jo også snart være valg, og så vil man ikke ud med nogle nye afgifter. Så har man jo også dette her skattestop, og statsministeren har forsøgt at hugge ud i granit, at der intet må ske, velfærdssamfundet skal have lov til at størkne og stivne i den form, det havde.

Ministeren taler om 2,3 mia. kr. Hvis vi nu nedsætter nogle af de afgifter på biler, som staten får ind, med 2,3 mia. kr., så ved ministeren jo godt, at der er sådan et DUT-princip, så hvis kommunerne tilsvarende får en forøget indtægt, så kan man jo regulere det over bloktilskuddene, og så bliver udgiften neutraliseret for staten, sådan at pengene kommer ind alligevel. Det kan jo sagtens ordnes, og det ved ministeren godt.

Er det ikke værd at overveje?

(Kort bemærkning).

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Jeg er nødt til at svare på udgangspunktet, om regeringens frygter vælgerne:

Jeg kan sige med sikkerhed, at det gør denne regering ikke. Den glæder sig til at møde vælgerne, og det gør den bl.a., fordi vi har et skattestop, som er utrolig effektivt, og som vi er meget glade for.

Kl. 19.20

Jeg må kun sige til hr. Keld Albrechtsen, at vores holdning til denne sag er for forskellig til, at vi nogen sinde ville kunne nå hinanden.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen, et sidste kort spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, det er da en overordentlig konstruktiv indfaldsvinkel til drøftelser, at man på forhånd, før man overhovedet har diskuteret sagen, konstaterer, at det sådan set ikke kan betale sig at diskutere det.

Ministeren ved jo, at jeg har den natur, at jeg nu alligevel bliver ved at undersøge, om der ikke skulle være en fælles berøringsflade et eller andet lillebitte sted, uanset hvor genstridig ministeren er. Han kender det f.eks. fra sagen om Bornholmstrafikken, så han skal ikke gøre sig forhåbninger om, at jeg holder op, bare fordi han kokerterer lidt fra talerstolen.

Jeg vil vende tilbage til spørgsmålet og spørge ministeren: Hvis nu man f.eks. i København kunne komme med et forslag, og så kan vi få regnet på det, og så neutraliserer vi afgifterne, sådan at bilisterne sammenlagt kommer til at betale det samme og således, at staten hverken lider tab på det eller får indtægt af det, det kan jo godt lade sig gøre, kan ministeren så i det mindste ikke bekræfte, at det i hvert fald sagtens kan lade sig gøre?

(Kort bemærkning).

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Det kan det muligvis sagtens.

Hr. Keld Albrechtsen påstår, at jeg kokerterer, og det beklager jeg, for det er ikke min hensigt.

Men roadpricing er ikke regeringens politik, og jeg kan ikke sige det kortere.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg skal ikke nu kommentere ministerens indlæg, det skal jeg nok gøre i mit ordførerindlæg, men jeg har bare et spørgsmål til ministeren, som siger, at metrocityringen kan løse problemet.

Nu tager vi så de mange borgere, der kører ind i bil, f.eks. ad Helsingørmotorvejen, til Københavns centrum og bevæger sig rundt. De tager bilen ind, og fremover skal de altså bruge metrocityringen.